

بررسی نقش سرمایه‌های فکری در ارتقا مزیت رقابتی پایدار (مطالعه موردی؛ دانشگاه آزاد اسلامی واحد گچساران)

جهانبخش رحیمی باغملک^۱، سید احسان جهانگیری^۲

۱- استادیار، دانشگاه آزاد اسلامی واحد گچساران، گروه مدیریت، گچساران، ایران

۲- دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت صنعتی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد گچساران

چکیده

جهان در عصر کنونی اقتصاد صنعتی را پشت سر گذاشته و وارد اقتصاد مبتنی بر دانش شده است. اغلب سازمان‌ها با بهره‌گیری از منابعی رشد و رقابت می‌کنند که متفاوت از آن دسته از منابعی است که در گذشته بر آنها تأکید داشتند. از طرف دیگر سرمایه فکری، نوآوری و خلق ارزش امروزه موضوعاتی هستند که مورد توجه خاص مدیران، سرمایه‌گذاران، نهادهای علمی - اقتصادی و دولتی قرار گرفته‌اند. طبق دیدگاه مبتنی بر سرمایه فکری و دیدگاه مبتنی بر منابع، سرمایه‌های فکری تنها منابع راهبردی هستند که سازمان را قادر به خلق ارزش و در نتیجه ایجاد مزیت رقابتی برتر و پایدار می‌نمایند. این پژوهش به دنبال خلق و ایجاد مزیت رقابتی پایدار براساس تاثیر سرمایه‌های فکری در دانشگاه آزاد اسلامی واحد گچساران است. جامعه آماری آن شامل ۲۰۰ نفر از اساتید، کارمندان و مدیران دانشگاه آزاد اسلامی واحد گچساران می‌باشد. سازه‌های سرمایه فکری مورد بررسی در این پژوهش شامل: سرمایه انسانی، سرمایه ساختاری و سرمایه رابطه‌ای است. با توجه به تجزیه و تحلیل داده‌های حاصل از پژوهش و با استفاده از نرم‌افزارهای *lisrel* و *spss*، تاثیر مثبت و معنادار سرمایه انسانی بر سرمایه ساختاری، سرمایه ساختاری بر سرمایه رابطه‌ای، سرمایه رابطه‌ای بر سرمایه انسانی مورد ادعای پژوهش تأیید شد؛ ولی در این میان تنها تاثیر مثبت و معنادار سرمایه رابطه‌ای بر مزیت رقابتی پایدار تایید نگردید.

واژگان کلیدی: سرمایه فکری، سرمایه انسانی، سرمایه ساختاری، سرمایه رابطه‌ای، مزیت رقابتی پایدار.